

Dosarul nr. 3ra-87/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V.Mihaila, V.Sîrbu)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Isaboev Mukhammadyusuf împotriva Biroului migrație și azil cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Isaboev Mukhammadyusuf,

constată:

La data de 25 februarie 2019 Isaboev Mukhammadyusuf a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul deciziei de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 31 din 11 februarie 2019 a Biroului de migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a fost obligat, în baza art. 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010, să părăsească teritoriul Republicii Moldova în termen de 15 zile pe motiv că, șederea pe teritoriul țării a devenit ilegală, fiind considerat că, au fost încălcate prevederile art. 84/1 alin. (2) din Legea enunțată și, anume, a desfășurat activitate de muncă în lipsa permisului de ședere în scop de muncă, eliberat în conformitate cu legislația în vigoare.

A menționat că, la data de 18 februarie 2019 a luat cunoștință cu decizia nominalizată.

A considerat că, decizia enunțată este ilegală,

A afirmat că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, la data adoptării deciziei contestate, o careva decizie definitivă și executorie de sancționare contravențională în baza art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, ce ar fi fost adoptată în privința sa, lipsea. Respectiv, alte careva probe, ce ar confirma/proba în mod cert că,

aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, a desfășurat activitate, fără a avea permis de ședere în acest scop, lipsesc.

A susținut că, în partea descriptivă a actului administrativ contestat nu sunt indicate data și locul desfășurării pretinsei activități de muncă și ce fel de gen de activitate se pretinde că ar fi executat. De asemenea, nu este indicată persoana în folosul căreia a desfășurat pretinsa activitate, în privința căruia urma a fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenție administrativă în baza art. 334 alin. (1) din Codul contravențional, care prevede răspunderea contravențională a persoanei vinovate pentru plasarea în câmpul muncii a cetățenilor străini sau a apatrizilor, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de legislație, acțiuni obligatorii ce urmau a fi constatate și documentate în modul prevăzut de lege și, ulterior, după ce decizia contravențională de sancționare devenea definitivă și irevocabilă, putea fi adoptată în privința persoanei vinovate decizia de returnare a cetățeanului străin de pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv și în privința sa, acțiuni premergătoare care au fost ignorate de pârât.

A relevat că, nu a desfășurat careva activității interzise de lege. Pe toată perioada aflării pe teritoriul Republicii Moldova a studiat piața din țară pentru a se documenta și a decide oportunitatea efectuării ulterioare a cărorva investiții pe teritoriul Republicii Moldova în condițiile legii.

A solicitat anularea deciziei Biroului migrație și azil de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 31 din 11 februarie 2019 ca fiind ilegală și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de către Isaboev Mukhammadyusuf a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Isaboev Mukhammadyusuf și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 10 și 63 din Codul administrativ, ale art. 51, 54 alin. (1) și (2), 84¹ alin. (1) și 84² alin. (1) din Legea nr.200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și ale art. 334 alin. (2) din Codul contravențional și a stabilit că, la data de 11 februarie 2019, în urma verificărilor efectuate de către autoritatea competentă pentru străini, pe strada Bulgară, 84/1, mun. Chișinău, a fost depistat cetățeanul Uzbekistanului, Isaboev Mukhammadyusuf, care desfășura activitate de muncă în funcția de bucătar/vânzător, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de legislație.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în cadrul procesului de verificare a informației parvenite și în urma materialelor acumulate în privința cetățeanul Uzbekistanului, Isaboev Mukhammadyusuf, la data de 11 februarie 2019 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, desfășurarea activității de muncă de către cetățenii străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de legislație (f. d. 25).

Instanța de apel a stabilit că, la data de 11 februarie 2019 Isaboev Mukhammadyusuf a achitat amenda stabilită în baza procesului-verbal cu privire la contravenție numărul MAI04290844 din 11 februarie 2019 (f. d. 20).

De asemenea, instanța de apel a stabilit că, apelantul Isaboev Mukhammadyusuf a comis contravenția prevăzută de art. 334 alin. (2) din Codul contravențional, desfășurarea activității de muncă de către cetățeni străini sau apatrizi, aflați provizoriu în Republica Moldova, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de legislație.

Or, în temeiul Legii, străinii cu drept de ședere în Republica Moldova au dreptul la muncă și la protecția muncii în conformitate cu legislația în vigoare și cu permisiunea organelor abilitate din domeniul ocupării forței de muncă.

Instanța de apel a constatat că, în speță, apelantul Isaboev Mukhammadyusuf s-a aflat provizoriu în Republica Moldova, precum și a desfășurat activitate de muncă, fără permis de ședere în scop de muncă, eliberat în modul stabilit de legislație. Mai mult, apelantul a recunoscut tăcit încălcarea admisă, prin executarea deciziei contravenționale din 11 februarie 2019.

La data de 07 noiembrie 2019 Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece concluziile instanței de apel, care au stat la baza respingerii apelului, sunt formale, arbitrare și nemotivate, fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei și probele cercetate în ședința de judecată, iar normele de drept material au fost interpretate și aplicate eronat.

A menționat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au luat în considerare și nu s-au expus asupra argumentelor invocate de către recurent în cererile formulate și în mod eronat au interpretat norma materială aplicabilă cazului dedus judecării, făcând trimitere la prevederile art. 51 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care nu este aplicabilă cazului pe motiv că, atât reprezentantul Biroului de migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cât și instanța de judecată au constatat că, actul administrativ contestat a fost adoptat anume pentru comiterea de către cetățeanul străin, Isaboev Mukhammadyusuf a unei fapte contravenționale prevăzute de art. 334 alin. (2) din Codul contravențional.

A susținut că, în speță urmau a fi aplicate prevederile speciale, care se conțin în art.62 din Legea nominalizată, care în mod expres prevede că, împotriva străinului, care a săvârșit o contravenție pe teritoriul Republicii Moldova, poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și de Codul contravențional, ca măsură de îndepărtare a cetățenilor străini de pe teritoriul Republicii Moldova.

A afirmat că, în cazul în care cetățeanul străin, Isaboev Mukhammadyusuf a comis o contravenție administrativă pentru faptele sale ilegale pe teritoriul Republicii Moldova, în privința acestuia urma a fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție de către agentul constatator al Biroului de migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și să-l expedieze spre examinare în instanța de judecată, care urma să decidă, pe lângă aplicarea sancțiunii contravenționale, necesitatea aplicării măsurii expulzării, în condițiile prevăzute de Codul contravențional.

A relevat că, expulzarea este o măsură de siguranță, care constă în îndepărtarea silită de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor străini și a apatrizilor, care au săvârșit o contravenție prevăzută de prezentul Cod. Expulzarea are drept scop înlăturarea unei stări de pericol și/sau prevenirea săvârșirii unor fapte socialmente periculoase de către aceste persoane.

A invocat că, îndepărtarea cetățenilor străini de pe teritoriul Republicii Moldova pentru comiterea oricărei contravenții administrative comise pe teritoriul țării nu constituie o regulă imperativă de a fi aplicată în fiecare caz aparte.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la data de 09 octombrie 2019 și a fost notificată recurentului la data de 29 octombrie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele dosarului (f. d. 77), respectiv, recursul depus de către Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco, la data de 07 noiembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus

de către Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art.270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Isaboev Mukhammadyusuf, reprezentat de către avocatul Andrei Mațco, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic